

Namaz, ibadet edenin takvasının geçerli bir ölçütüdür. Namazı esnasında gözyaşı dökene emniyet bahşedilir. Aynı bir çocuğun, kucağında bağırarak ağladığı annesinin sevgi ve şefkati ile teselli bulması gibi, namazında Allah'a^{cc} tevazu ve yumuşak bir kalple yalvaran ve kendisini O'nun kaderi ve merhametinin kucağına yerleştiren de, teselliye elde eder. Henüz namazdan lezzet alamamış olanlar, iman etmenin hazzını gerçekten tadamamışlardır. Namaz, yalnızca bedensel hal ve hareketlerden ibaret değildir. Bazı kimseler, sanki yerine getirilmesi gerekli bir merasimcesine, namazı bir tavuğun yeri gagalaması gibi hızla kılıp, sonrasında ise sanki Allah-u Teâlâ'ya duada bulunmanın vakti bu imiş gibi, uzun dualar etmeye başlarlar. Onlar, namazdan hiçbir nasip elde etmemiş olarak kalkıp, dualarına girişirler. Sizler dualarınızı namazda yapınız ve namazı yakarış ve dualarınızın vasıtası kılınız. (Melfuzat, c.2; s.145)